

(המשך מעמוד 39)

בחיפה. מדי שבוע נהגה לבלות יומיים או שלושה בבית הוריה המאמצים. בשאר ימות השבוע ישנה בפנימייה של המנזר. היא התיידדה עם ילדות ערביות למדה לרקוד, ובלמודיה עלתה על הממוצע. מותו החטוף של חמדן גרם קרע במושי פחתו הענפה העשירה. הבית הגדול שבו התגוררו הכל בשלוה ובנוחות ניטש ונתר רוקן מרהיטיו. הגן הגדול הוזנח ובריכת השחייה שבמרכז החצר הרחבה, לא טופלה עוד. שתי הנשים חיו בנפרד, בבתים אחרים שהיו שייכים לחמדן. ואו פרץ סיכ סוך'קרקעות. מן התריפים הזכורים בכפר, השליו בדרדכ'לל.

אחדים מבנייהמישפחה טענו כי סוניה אינה בת המישפחה, ומשום כך אינה זכאית להיות אחת היורשות. אחרים, בראשות ראסמיה, טיפלה בסוניה כל השנים, טענו כי כבתו של חמדן וזכאית סוניה למחצית הקרקעות לפחות.

סוניה עצמה עזבה את ביתהספר ביי מינור בחיפה. היא חזרה לכפר שבו עברו עליה שנות ילדותה, והמשיכה בלימודים במגמה ההומאנית בבית-הספר התיכון בבאקה אל-גרביה. היא התגוררה אז כהיום, עם ראסמיה בבית שהיה שייך לאחד מבנייהמישפחה ונמסר לאם. שהיא כיום בת 50.

הדיונים המישפטיים הממושכים שבהם נאלצה גם סוניה להיות נוכחת. גרמו לכך שתבין הכל מסביר סעיד ארומאה, המרשופם והחביב: "פארס היה עדיין צעיר, ולא חשב על צוואה. הוא מת מהתקף-לב מגיע לה, לדעתי, אז היא תהיה מיליונרית. אבל יש כאלה בין בני מישפחת חמדן שעונים צרה בה. רק אחרי מאבק מישפטי ממושך ומייגע זכינו בתעודה מבית-המישיפט, המכירה בסוניה כבתו של פארס והיא תישאר בתו עד סוף ימיה. סוניה גם קוראת לו, אבא, למרות שהיום היא כבר יודעת על עברה את הכל."

מי היתה

אמא שלי?

את בית-הספר התיכון סיימה סוניה בציונים טובים. בשנה האחרונה היא יושבת בביתה, הספיקה ללמוד נהיגה בעיר חדרה הסמוכה, ולעבור את מיבחן הנהיגה כבר ב"מכה" הראשונה. היא מתגעגעת אל חברותיה בחיפה, ומפעם לפעם נוסעת לימים אחדים אל אחת מהן, המתגוררת בעכו. היא מתגעגעת גם לרעי קוד, ומספרת כי השתתפה בלהקת-המחול של בית-הגן בחיפה ואף הופיעה עם הלהקה בפסטיבל הזמר הערבי שנערך בניינייהאומה בירושלים לפני שלוש שנים. "אני מעדיפה חיי עיר", היא מספרת, ואמרת שאת עתידה היא רואה כמורה או כרואת-חשבון. בינתיים היא טרודה בהתרוצצויות בין עורכידיו ובין דיינים, וזוהי מילחמת-קיום קשה לגביה. שכן, אם לא תזכה בחלק מירושת אביה המאמץ, היא עלולה למצוא עצמה מושלכת ברחוב, ללא פרוטה וללא מישפחה. את הכסף הניחון לה להוצאותיה היא מקבלת מראסמיה, שלה היא קוראת, אמא.

"בהתחלה הייתי בוכה הרבה בלילות, כי ידעתי שראסמיה היא לא האמא הרי אמיתית שלי", היא מתוודה בעיניים עצורבות. "אחר-כך הבנתי, שבעצם אין לי אמא אחרת. עשיתי אני באמת אוהבת אותה, אבל שואלת את עצמי לפעמים, מי היתה האמא הבדואית שלי?"

על השיר שהקדיש לה המשורר ראשד חוסיין לא שמעה, אבל היא מבטיחה למחר ולחפש אותו, ורק מקווה ש,הוא לא יזכיר לי יותר מדי את העבר. מספיק שאני נזכרת בכל הסיפורים על איך שמצאו אותי ליד אמי, יונקת משדיה, או בתוך חבילה לבנה. קשה לחיות עם מישקל כליכך כבד בלב."

סוניה היא כיום צעירה ערבית מודרנית, שהשתחררה מעול המסורת הישנה. התינוקת, שעמדה במרכז של טרגדיה אנושית שהרטיטה לבבות בכל רחבי תבל ומוסיפה לעמוד במרכז של טרגדיה מסוג שונה, אחרי מות אביהמאמצה, הטרגדיה של אז הותירה בה רישום כבד, שקשה אומנם לגלותו במבט ראשון, אך הוא חבוי במעמקי עיניה.

"טרגדיה אחת מספיקה בחיים", אומר בן-הדוד, המורה לטבע, וסוניה, שאינה מוכנה לגלות אם כבר יש לה חבר, אומרת חרש: "אני רק רוצה קצת מול, כמו המול שהיה לי אז בסניג".

מאיר דרין

העולם הזה 2059

סוניה (משמאל) פורים 1958, מזל כמו בסניג

השניה, פאטמה, אימצה לעצמה מאוחר יור בת מוסלמית יתומה, פרץ, שהיא כיום חברתה הטובה ביותר של סוניה ובת גילה. "בבית", היא נזכרת, "קראו לי ס'אנה. רק אחרי שנים התחילו כולם לקרוא לי סוניה. את הרופא שהציל את חיי אני בכלל לא זוכרת. הייתי מאד רוצה להיפגש איתו, אבל אין לי מושג איסוף אוכל למצוא אותו היום. גם את תקופת בית היתומים אינני זוכרת. פעם הראו לי תמונות, שצולמו באיזו חגיגה שהיתה שם. כנראה עברתי עד גיל ארבע יותר מדי מכדי שאוכל לזכור כל דבר."

"היא תהיה מיליונרית!"

היא תהיה מיליונרית!

רובי-מישפחה של סוניה, סעיד ארומאה, מורה לטבע בבית-הספר התיכון בבאקה אל-גרביה, מלווה את האסור פית שצורפה אל מישפחתו. מיום הגיעה אל הכפר, החלטנו אז במישפחה שבגיל יותר מאוחר, 16, אולי יותר, נספר לה הכל. הוא נזכר, אבל נאלצנו לעשות את זה הרבה יותר מוקדם. הפרטים התחילו להגיע לאוזניה של סוניה כבר בגיל שמונה ור אפילו לפני-כן. לא תורה לנו ברידה, סיי פרנו הכל. אמרנו לה שאלה הן העובדות ושהיא צריכה להשלים איתן.

אולם הגילוי הקשה, שגרם לסוניה הלם לאיטן, החריף עוד יותר מסיבה נוספת. בשנת 1966 נפטר פארס חמדן בהיותו בן 50, וסוניה אז בת 12, תלמידה במינור

אל תסתפק ב"סתם קסטה" ררוש קסטה אגפא (היא אינה עולה ביוקר)

היום יותר מתמיד, אינך יכול להרשות לעצמך לקנות קסטות זולות וגרועות רק בעלות שם "מפוצץ".

קנה קסטות "אגפא-גברט" להקלטה והאזנה מושלמת ברמה מקצועית. צמידות חלקיקי תחמוצת הברזל מסודרים במבנה מיוחד (בלעדי לאגפא-גברט) Tape 8 High Dynamic המאפשרים נאמנות מוחלטת לצלילים, מ-16 עד 10,000 הרץ. קופסאות מתברגות, בשלושה צבעים, צהוב, כתום, סגול, למיון והפעלה קלה ומהירה.

C-60 מחיר חומנק - 24.50 ל"י C-90 מחיר חומנק - 33.50 ל"י

פרטים: א. גלבוע

רוש אותן בחנויות הסטריאו, החשמל והתקליטים, וברשתות השקם והמשיור לצרכן.

* למערכות סטריאו לרשותך קסטות

Ferro Dynamic, Carat, Stereochrom.

עם אגפא זה מצליח

הכף שבקפה

יש מקום נפלא להכנס בו אחת-הצהריים: סברה קופי-שופ. נעים להיות בסברה קופי-שופ, להנות מקפה טרי ומעוגות טעימות; משרות מעולה ומאווירה מקרבת-לבבות. סברה קופי-שופ - מקום שתענוג לשבת בו בחברה.

מלון דן תל-אביב, מלון דן-כרמל, חיפה, מלון המלך דוד, ירושלים.